

احكام

درس چهاردهم: وقت نماز

درس چهاردهم: وقت نماز

مستحب است نماز را در اول وقت آن بخوانیم و درباره‌ی آن خیلی سفارش شده است و هرچه به اول وقت نزدیک‌تر باشد بهتر است مگر آن که تأخیر آن از جهتی بهتر باشد. مانند این که صبر کنیم تا این که نماز را به جماعت بخوانیم البته اگر وقت نماز وسعت دارد و تکلیف واجب دیگری متوجه ماست که باید فوراً انجام شود واجب است نماز را به تأخیر بیندازیم تا به آن کار بپردازیم مثل پرداخت بدهی، تطهیر مسجد، یادگیری مسائل نماز و امثال آن‌ها.

نزدیک اذان صبح سفیده‌ای از طرف مشرق رو به بالا حرکت می‌کند که آن را فجر اول یا کاذب می‌گویند. هنگامی که آن سفیده پهن شد فجر دوم یا فجر صادق نامیده می‌شود که ابتدای وقت نماز صبح است و طلوع خورشید پایان وقتی است که می‌توان در آن نماز صبح را به نیت ادا به جا آورد.

وسط روز وقتی سایه اجسام که به کوچک‌ترین حد خود رسیده شروع به زیاد شدن می‌کند اول وقت مخصوص نماز ظهر است و پس از آن که به اندازه نماز ظهر گذشت وقت مشترک نماز ظهر و نماز عصر آغاز می‌شود. البته این دو نماز باید به همین ترتیب خوانده شوند.

غروب خورشید پایان وقت نماز عصر است. و اگر کسی تا ۴ رکعت مانده به غروب نماز ظهر را نخوانده باید فقط نماز عصر را به جا آورد و نماز ظهر را بعداً با نیت قضا به جا آورد.

بعد از غروب خورشید رنگ سرخی در سمت مشرق آسمان پیدا می‌شود و تقریباً یک ربع تا نیم ساعت بعد از بین می‌رود. به نظر اکثر مراجع تقلید هنگام از بین رفتن آن ابتدای وقت مخصوص نماز مغرب است و پس از گذشتن وقت به اندازه ۳ رکعت نماز وقت مشترک نماز مغرب و نماز عشاء آغاز می‌شود. این دو نماز نیز باید به همین ترتیب خوانده شوند.

نیمه‌ی شب انتهای وقت نماز عشا است. که تقریباً ۱۱ ساعت و ربع بعد از ظهر شرعی است. البته کسی که نماز مغرب و عشا را تا نیمه شب نخوانده، به نظر بعضی از مراجع باید تا قبل از اذان صبح، نماز خود را بخواند، البته بدون نیت ادا یا قضا.